

Zoufalé pokusy o pomlouvání Su-57 nezmění jeho výkon na bojišti

 lipovylis.cz/wordpress/zoufale-pokusy-o-pomlouvani-su-57-nezmeni-jeho-vykon-na-bojisti

David Z Moravy

6. listopadu 2024

Napsal Drago Bosnic , nezávislý geopolitický a vojenský analytik

Stíhačky takzvané „páté generace“ jsou budoucností pilotovaného bojového letectví v příštích 30–50 letech. Mnoho zemí se tedy předhání, kdo takový letoun postaví co nejdříve. Spojené státy a NATO jsou prozatím „v čele“, protože vyrábějí zdaleka největší počet těchto proudových letadel (výhradně problémové F-35 , starší F-22 se od roku 2011 nevyrábí) .

Kvantita a kvalita však často nejdou ruku v ruce, o čemž svědčí otřesná IOC (počáteční operační schopnost), nemluvě o FOC (plná operační schopnost) a četné další nedostatky . Jeho „starší bratr“, (ne)proslulý F-22 „Raptor“ je schopnější v mnoha ohledech, ale trpí mnoha podobnými problémy , zejména pokud jde o dostupnost flotily . Je třeba poznamenat, že ani jeden z nich se nezúčastnil velkého konfliktu s těžce ozbrojeným státním protivníkem, natož pak s technologicky vyspělou armádou.

Jejich bojový záznam je tedy přinejlepším průměrný, F-22 „prokázal svou sílu“ proti meteorologickým balónům za 12 dolarů . Na druhou stranu Rusko postavilo dnes již legendární Su-57 . Tento proudový letoun měl poměrně zdlouhavý a poněkud skalnatý vývoj, začínal jako cenově dostupnější alternativa k MiGu 1.44. V roce 2002 byl tento ambiciózní program ukončen po značných zpožděních a překročení nákladů v důsledku nešťastné demontáže Sovětského svazu, což vedlo k reorganizaci ruských projektů bojových letounů nové generace. Spolu s Su-47, konkurenčním designem OKB Suchoj, byla jeho aktiva převedena do nového programu PAK FA,

který přinesl tolik potřebnou restrukturalizaci a optimalizaci. Vůbec poprvé po desetiletích již Rusko nevyvíjelo dvě stíhačky nové generace, ale jednu platformu vzdušné převahy se sekundárními víceúčelovými schopnostmi.

Nicméně v době, kdy v roce 2010 vzlétl první prototyp, Moskva účinně obnovila svůj status supervelmoci, což vyvolalo velké aktualizace PAK FA. Vzhledem k tomu, že proudový letoun měl přijít nejméně o deset let později než jeho předchůdce MiG 1.44, Moskva si uvědomila, že by bylo nejlepší neuspěchat zavedení T-50, což vedlo k novým zpožděním. Je však třeba poznamenat, že to rozhodně stálo za to, protože schopnosti Su-57 (pokřtěného v roce 2017) nyní přesahují koncept takzvaných „generací“ . A přesto byly zvláštnosti programu PAK FA těžce využívány mainstreamovou propagandistickou mašinérií, protože politický Západ chtěl zajistit, aby Su-57 selhal, zejména na exportních trzích . Tryskové letadlo bylo jedním z důvodů CAATSA, které první Trumpova administrativa zavedla kvůli ruské podpoře Sýrie proti teroristy zamořené plazivé invazi podporované NATO od roku 2011.

To vše bylo navrženo tak, aby bránilo Su-57. Nejenže však selhal, ale bylo to právě v Sýrii, kde tryskáč v roce 2018, dva roky před vstupem do služby, prokázala svou bojovou účinnost. Politický Západ rozdmýchal pomlouvačnou kampaň, protože očekával první exportní šetření. Pokusy zastavit zahraniční prodeje tryskáče se primárně točí kolem „dokázat, že to není skutečné letadlo páté generace“ , obvykle šířením falešných informací o jeho avionice a motorech AL-41F1 . Dávají tryskáči rychlost 1,3 Mach nebo 1 600 km/h supercruise (trvalý nadzvukový let bez přídavného spalování), ačkoli hlavní propagandistický stroj trvá na tom, že toho nemůže dosáhnout. Radarový průřez (RCS) Su-57 je také pravidelným cílem , protože politický Západ tvrdí, že to „není skutečné stealth letadlo“ . Přestože jsou přesné informace o jeho RCS tajné, veřejné údaje naznačují, že jsou skutečně mnohem nižší než u jakéhokoli jiného ruského tryskáče.

I když je to rozhodně méně nenápadné než F-22 a F-35, není to důsledek moskevské „technologické méněcennosti“, ale věc doktríny a filozofie designu. Konkrétně ruská armáda oceňuje robustní a k boji připravené proudové letouny nad vnímanou „technologickou hranou“ západních bojových letadel. A zatímco nižší RCS nabízí důležité výhody, ovlivňuje také nejen robustnost a připravenost k boji, ale také rychlost, nosnost, dojezd, manévrovatelnost atd. Moskva věří, že Su-57 představuje neoptimálnější řešení, které žádný z těchto parametrů neovlivňuje způsobem, který by ohrozil bojový výkon. Bylo tedy učiněno rozhodnutí netrvat pouze na stealth schopnostech. Pomlouvačná kampaň mainstreamové propagandistické mašinerie však přetrvává. Nejnovějším příkladem je vystoupení Su-57 na Zhuhai Airshow, jeho prvním veřejným představení v Číně.

Existují tvrzení, že čínští pozorovatelé údajně tryskáče „zesměšňují“. Propaganda neonacistické junty to s obzvláštní radostí oznamuje a trvá na tom, že „špatný povrch“ Su-57 naznačuje, že „ve skutečnosti nejde o letadlo páté generace“. Co však pozorovatelé západního a kyjevského režimu příhodně „zapomněli“ zmínit, je, že dotyčný proudový letoun je modrý T-50-4, prototyp, který nebyl nikdy použit k testování RCS ani RAM (materiál absorbující záření), což znamená, nebylo třeba investovat do tak drahých doplňků, které by jen ztěžovaly testování letu.

Nadšenci i profesionální vojenští pozorovatelé již dávno vyvrátili příběh o „špatném provedení“ a ukázali velký rozdíl mezi předprodukčními prototypy a sériovými letadly. Kromě toho je dobře známo, že Rusko jako jedna z předních zemí, pokud jde o bojové letectví, používá při výrobě Su-57 špičkové technologie, včetně rozšířené reality.

Na druhou stranu, i kdyby sériově vyráběné proudové letouny byly skutečně jako prototyp T-50-4, stále by byly daleko před mnoha značně opotřebovanými F-22 s tím, co dokonce mainstreamová propagandistická mašinerie popisovala jako „rozpadající se radar-

absorpční kůže“ . Jediným skutečným závěrem tedy je, že toto vše je jen další mechanismus vyrovnávání se pro politický Západ a neonacistickou juntou , zvláště když Su-57S nadále bez odporu operuje i nad nejsilněji bráněným vzdušným prostorem na Ukrajině okupované NATO.

Jeho schopnost zasáhnout prakticky jakýkoli cíl, kdekoli na bitevním poli, ať už je to letadlo nebo nějaký pozemní vysoce hodnotný majetek, způsobila, že Su-57 je obzvláště obávaný, a to jak v Kyjevě, tak v NATO . Pokusy očernit tryskáče byly poměrně vytrvalé, ale tato PR „vítězství“ se v poslední době stávají spíše přítěží než nějakou skutečnou výhodou . Ať tak či onak, mluvení o odpadcích nebude v žádném případě bránit Su-57, zatímco jeho rakety zcela jistě zničí jakýkoli cíl NATO na Ukrajině nebo mimo ni .

 Zdroj :

Continue Reading

Previous Čínská korporace Norinco představí na výstavě v Zhuhai nový protiletadlový raketový a kanónový systém (ZRPK) SWS2 (také známý jako LD35)